

Chi n tranh VN đã đ c gi i quy t b ng m t hi p đ nh hòa bình sau g n 5 năm th o lu n cam go gi a Hoa K và ba bên VN.

Hội pđ nh đáp ng tr n v n nguy n c c a toàn dân: đ t n c hòa bình đ c l p, th ng nh t, dân ch và t do. Nhân dân VN th c hi n vi c hòa h p và hoà gi i dân t c đ hoàn thành nh ng m c tiêu trên v i s đóng góp c a HK giúp VN hàn g n v t th ng chi n tranh. Vi t Nam không còn là đ a bàn xung đ t gi a các c ng qu c, s mang l i hòa bình, n đ nh và ph n vinh cho các n c Đông Nam Á. Các c ng l c cam k t tôn tr ng đ c l p, ch quy n và toàn v n c a đ t n c VN. HĐ Paris 1973 đã đ c m t h i ngh qu c t bao g m đ y đ các thành viên th ng tr c H i đ ng B o An, ký b n Đ nh c ngày 28/2/1973 tr c s ch ng ki n c a ông TTK/LHQ Kurt Vanheim, tr nh tr ng ghi nh n và “tuyên b tán thành và ng h hi p đ nh Paris v ch m đ t chi n tranh, l p l i hòa bình i Vi t Nam”.

Nh ng cu i cùng, chi n tranh l i k t thúc đau th ng vào ngày 30/4/1975. Trong 36 năm qua, đ ng bào ch u bi t bao th m n n. Ngày nay nhi u ph n đ t, bi n, h i đ o c a t n nhân đ i đã r i vào tay Trung Qu c, nhân dân v n ch a đ c h ng nh ng quy n dân ch t do căn b n nh đ ng lo i trên th gi i. T i sao có ngh ch lý đó, nhân mùa Qu c h n 30/4 năm nay, anh Ch nhi m Báo Vi t Lu n đ t ra câu h i: Cho đ n ngày nay m t s l n ng i Vi t v n cho r ng Hội p đ nh Paris 1973 là b n

văn bản của VNCH. Thuyết có đúng như thế không?

Với tôi cách mà quân nhân QLVNCH được phân công làm công tác khai thác tài liệu để nghiên cứu của chính phủ VN. Chắc chắn là tài liệu chính thức được ghi vào chính sách của các chính phủ liên hệ. Tôi xin trình bày sơ lược của chính phủ VN, dựa trên HĐ Paris 1973 và biên bản 30/4/1975.

Trong hầu hết các văn kiện qua, có hai trường hợp chính được nêu ra tại Triều Tiên (Hàn Quốc) và Việt Nam. Sau Thế chiến II, Hoa Kỳ và Liên Xô đã thỏa thuận chia hai miền thành Triều Tiên, lấy vĩ tuyến 38 làm phân ranh. Đầu tháng 10/1949, Mao Trạch Đông chính thức tuyên bố Hoa Kỳ, thành lập nước Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa. Đầu tháng 6/1950, Mao tuyên bố lãnh thổ Bắc Triều Tiên là Kim Nhật Thành xưa quân vĩ tuyến 38 để thôn tính Nam Triều Tiên. TT Hoa Kỳ Harry Truman chấp thuận Ngoại giao quốc tế để đưa vào Bắc Hàn (Bắc TT) xâm lăng ra Hải đảo ng Bô An LHQ. Hải đảo ng Bô An thông qua nghị quyết kêu gọi các quốc gia hội viên LHQ đưa quân giúp Nam Hàn (Nam TT). Ngày 30/6/1950, hội đồng an ninh quốc tế LHQ, bên Sô đoàn HK thu quân đoàn 8 trú đóng ở Nhật Bản do Đại tướng MacArthur chỉ huy đã mở đầu cuộc Pusan để vào Nam Hàn để giúp Chính phủ Lý Thừa Vãn chống xâm lăng. Tiếp theo HK là Lữ đoàn 27 bộ binh Hoàng gia Anh cùng 14 nước hội viên LHQ.

Quân LHQ đẩy lùi quân xâm lược và buộc vĩ tuyến 38, trong khi đó Đại hội đồng LHQ thông qua nghị quyết triệu tập hội đồng hòa bình để Triều Tiên trong đó có dân chúng, nhưng bắt thành. MacArthur hội nghị vĩ tuyến 38 để chấm dứt cuộc chiến, bên Chính quyền quân TC can thiệp, đẩy lùi quân LHQ và vĩ tuyến 38. Đầu năm 1951, Hán Thành -thị trấn Nam Hàn lọt vào tay Cộng quân. Ủy ban hội đồng LHQ để nghị hội đồng hòa bình 5 điểm cho vùng Việt Đông, nhưng bị TC bác bỏ. HK đưa ra đề nghị quyết lên án TC là thủ phạm xâm lăng Nam Hàn. Nghị quyết được Đại hội đồng LHQ thông qua và yêu cầu các nước thành viên phong tỏa cấm vận TC. Giữa tháng 5/1951 quân LHQ tái chiếm Hán Thành, tướng MacArthur để nghị một cuộc đàm phán để chấm dứt cuộc chiến, nhưng bị Bắc Kinh khước từ. Tướng MacArthur để nghị TT Truman trả lời gây chiến bằng cách dùng bom nguyên tử chiếm thu tất cả tiêu diệt miền bắc chính phủ tranh chấp TC ở Mãn Châu, để cho hội đồng quân Tội ác Giết Thảm để bắt tái chiếm miền bắc. Theo MacArthur “đây là cơ hội vô cùng thuận lợi cho Thế giới tự do để trở lại hoàng hân cho toàn thể nhân loại”.

Quan điểm thu quân của MacArthur trái ngược với chính sách của chính phủ HK ở Việt Đông. HK chỉ muốn tái lập nguyên trạng nhưng gì đã được quốc tế thỏa thuận hai năm

1945. Sự can thiệp của họ chỉ nhằm ngăn chặn không cho chế độ nghĩa CS bành trướng thêm nữa. HK không muốn mở rộng chiến tranh với TC. Và cũng không muốn vi phạm vùng lãnh thổ của LX vì Stalin đã đứng ngoài cuộc xung đột, không bênh phe u của HDBA. Nhưng chính đứng hàng đầu đứng lên lãnh đạo của MarArthur vượt vĩ tuyến 38 phía đông Công quân mặt trận phía Bắc, TT Truman cách chức tướng của MarArthur. Ngày 27/7/1953 Hiệp định chấm dứt chiến sự được ký tại Bàn Môn Địa và Triều Tiên tiếp tục bị chia cắt tại vĩ tuyến 38 đã được đứng đầu minh quy định đình chiến hai năm 1945. Tuy nhiên trong trách nhiệm của Thủ tướng T. do, HK sẵn sàng hy sinh “xung máu và sức lực vì những nguyên tắc đã sẵn sinh ra quốc gia của họ: dân chúng và tự do”. HK duy trì tình đình chiến với LX, đã hợp tác với họ chế độ Phát xít trong Thủ chiến II. HK cũng không muốn khiêu chiến với Trung Cộng mặt trận đông dân nhất thế giới.

Tại VN, cuộc chiến của Quốc Cộng lần 1 (1946-1954) được giới quy định tại Hội nghị Genève 1954: VN tạm thời bị chia đôi vĩ tuyến 17. Mặt cuộc ngừng tuyến của được triển khai ra vào năm 1956 để thông nhất VN “vì những điều kiện chiến tranh o ép cho nhân dân Việt Nam có thể tự do bày tỏ ý muốn của mình”...Nhưng vì các biên độ trong nước (cuộc cải cách ruộng đất đem máu của miền Bắc và việc phân định tình hình miền Nam của thủ tướng Ngô Đình Diệm) cùng thái độ hòa hoãn của các cộng đồng quốc, nên từ tháng 4/1956 hai đứng đầu chế độ chôn hợp hội nghị Genève 1954 là Liên Xô và Anh Quốc đưa ra những định: “cuộc ngừng tuyến của thực sự không quan trọng bằng việc duy trì hòa bình”.

Trong tình thế đó, giới lãnh đạo CS miền Bắc liên phát đứng đầu cuộc chiến giới phóng miền Nam. Địch hỡi III của CSVN đưa ra hai nhiệm vụ chiến lược: tiến hành cách mạng xã hội chủ nghĩa miền Bắc và giới phóng miền Nam để thông nhất nước nhà. Hai nhiệm vụ trên theo Hànội là “đặt chiến lược góp phần tăng cường phe xã hội chủ nghĩa thế giới” (1). Để thực hiện chế độ ngừng này Bắc Việt thành lập MTGPMN. Mặt trận đưa ra chế độ ngừng hành động 10 điểm mà nội dung chính là đánh đổ chính quyền NDD mà họ gọi là “chế độ thu thuế địa trá hình của đế quốc Mỹ”.

Biên pháp ngăn chặn xâm lược và tái lập hòa bình ở VN, theo quan điểm của chính quyền Kennedy là biên pháp đã được áp dụng ở Triều Tiên”, nghĩa là quân đội HK phải tiếp tục can thiệp. Nhưng HK không thể đưa quân vào miền Nam VN theo hiệp ước Triều Tiên vì CSBV chế độ công khai xâm lược, họ chế độ lén lút xâm nhập ngấm và vũ khí vào MN, và lại TT Diệm cũng không muốn đặt nước ông trở thành sân khấu trình diễn sự can thiệp của HK.

Từ đầu năm 1964, TT Johnson nhờ Blair Seaborn -đại sứ Gia ná Đệ trong Hội Quốc

Kiểm soát đình chiến Đông Dương chuyển đến TT Phạm Văn Đồng như thông điệp kêu gọi Hànội đình chiến cuối cùng của MNVN. Johnson xác nhận HK không có ý định rút quân quyên miền Bắc, không muốn duy trì các căn cứ quân sự tại miền Nam VN. HK chỉ yêu cầu BV giải đúng những cam kết mà họ đã ký với Pháp năm 1954 ở Genève và tháng 11 năm 1962 với Lào: không đưa quân ra khỏi lãnh thổ miền Bắc và đình chiến gọi chiến tranh vào miền Nam. HK hứa sẽ rút quân, thiết lập quan hệ ngoại giao và viện trợ giúp chính phủ Hànội phát triển kinh tế, đồng thời HK sẽ thuyết phục chính phủ Sài Gòn đàm phán trao đổi tù binh và miền Bắc...(2) Đồng thời, Hànội đưa ra những đòi hỏi của họ là: HK phải rút toàn bộ lực lượng ra khỏi MN, một chế độ trung lập sẽ được thiết lập tại đây như công nhận lãnh thổ của MTGPMN và Mặt trận này sẽ đóng vai trò lãnh đạo trong việc quy định định hình lại MNVN.

Sáng sớm mừng 7/2/1965, Công quân mặt cuối cùng pháo kích đổ dồn vào căn cứ trực thăng và trụ sở của quân Mỹ gần phi trường Pleiku làm 8 binh sĩ chết và 108 bị thương. Lúc bấy giờ TT Liên Xô Kossygin viếng thăm Hànội, còn McGeorge Bundy -Cố vấn An ninh Quốc gia của TT Johnson đang có mặt tại Sài Gòn. Bundy yêu cầu Johnson có những biện pháp trả đũa tức khắc, ông coi đây là lý do để mặt đầu tiên của chiến dịch bom B-57 của Việt. Johnson ra lệnh cho các trận oanh kích vào các trụ sở huấn luyện Công quân ở Đồng Hới và Vĩnh Linh. Ba ngày sau, để công kích chiến tranh phá hoại của xã Mỹ ở Qui nhơn làm 23 binh sĩ tử thương, các cuộc không tạt Miền Bắc lại tái diễn.

Ngày 27/2/1965, Bộ Ngoại giao HK công bố Báo cáo chính quyền của Mỹ về MB đã phát động cuộc chiến tranh xâm lược của MN. BV đã vi phạm thỏa hiệp Genève 1954 và 1962 mà họ đã ký kết. Nó còn phá vỡ hòa bình ở ĐNA và đe dọa những nhân tố do và an ninh của MNVN. Nhân dân MNVN quy tụ tâm chống lại sự đe dọa này và do yêu cầu của họ, HK sẽ đứng bên cạnh nhân dân MN trong cuộc chiến đấu bảo vệ sự sống còn của họ. HK khẳng định là Mỹ không muốn tìm lãnh thổ, thiết lập căn cứ quân sự hoặc giành quyền ưu thế ở VN...Những HK chấp nhận đồng ý đưa vào mối hình thức xâm lược. Một khi hòa bình đã được tái lập, HK cam kết sẽ giải ngay mọi sự can thiệp quân sự ở MNVN...Những HK không bỏ rơi bên bè trong cuộc chiến đấu bảo vệ tự do. (3)

Ngày 7/4/1965, đúng một tháng sau khi HK đưa hai tiểu đoàn TQLC đổ bộ lên Đà Nẵng, TT Johnson tuyên bố tại Đại học Johns Hopkins: HK sẵn sàng thảo luận nhưng không đi vào kiện với các phe liên hệ đưa trên những hiệp ước cũ hoặc bắt buộc những hiệp ước mới. Mục tiêu của HK là nhận được lập của MNVN được bảo đảm để họ có thể quy định những liên hệ riêng của họ mà không có sự can thiệp từ bên ngoài. Hôm sau, Hà Nội trả lời bằng “đề nghị 4 điểm”: -Yêu cầu Mỹ rút quân khỏi MNVN, -Đình chiến tranh với MB, -Công việc MN do nhân dân MNVN giải quyết theo công nhận lãnh thổ của MTGPMN (điểm 3), Việc thương nghị VN sẽ do nhân dân hai miền tự quyết định nhưng không có sự can thiệp từ bên ngoài. Ông PVĐ còn khẳng định: “Mọi giải pháp trái với lập trường trên đây đều không thích hợp. Giải pháp muốn dùng LHQ để can thiệp vào tình hình VN cũng đều không thích hợp (4)

HK chấp nhận điếm ba điếm, chỉ còn điếm 3 nói về “công việc MN do nhân dân giải quyết” phải được thoả thuận thêm tại bàn đàm phán giữa hai thành phần chính trị ở đây, chỉ MN không phải chỉ có mặt là duy nhất là MTGPMN...Nhưng Hà Nội bác bỏ, thế đó HK dùng hai ngón tay, dúi bom mìn Bắc và tăng quân vào miền Nam để áp lực Bắc Việt ngừng vào bàn hội nghị. Cuối cùng, TT Johnson đã đưa BV đến bàn đàm phán Paris từ 13/5/1968. Để giúp ông cố viên dân chủ là Phó TT Humphrey được cử, kế hoạch hòa bình ở VN phải được tiến hành trước ngày bầu cử 5/11/1968, vì thế ngày 31/10 TT Johnson tuyên bố “HK bắt đầu bước vào giai đoạn đàm phán thực sự”. Ông ra lệnh ngừng hoàn toàn việc ném bom MB và mở rộng cuộc thoả thuận ở Paris, bao gồm đưa điếm chính phủ VNCH và đưa điếm MTGP, tuy nhiên sự tham dự của MTGP không có nghĩa là HK đã công nhận họ. Ngày hôm sau TT Thiệu tuyên bố sự không gởi phái đoàn sang Paris tham dự đàm phán. Đợi sự VNCH thì HK ông Bùi Diễm nhận xét: “Đây là lần đầu tiên trong suốt cuộc chiến, chính phủ của hai đảng mình đã công khai tuyên bố rằng họ không cùng quan điểm”.

Kết quả cuộc bầu cử, Nixon thắng với số phiếu ưu tiên hơn Humphrey chỉ 1%. Ngay sau khi có kết quả bầu cử, Thủ tướng nghị sĩ Everett Dirksen bắt thăm ghé tòa Đồi số, gặp ông Diễm nói rằng: Tôi đến đây nhân danh cả hai vị tướng Johnson và Nixon, với lời nhắn tin: VN phải gởi ngay phái đoàn đến Paris trước khi việc đó trở nên quá trễ. Vài phút sau, bình luận gia nổi tiếng của HK là Joseph Alsop gọi điện nói với ông Diễm: “Ông bận rồi, tướng Johnson của ông bận đang chơi một trò nguy hiểm. Tôi mời gặp Ông già hôm qua. Ông già đang điên cuồng vì giận”. Ông già đó là TT Johnson (5)

Qua tình tiết trên cho thấy tại khi đưa đàm phán chậm trễ chiến tranh đã có sự bắt đầu ngấm ngầm giữa lãnh đạo HK và VNCH. Không phải chỉ bắt đầu mà còn là “ân oán giang hồ” trong giới chính trị chớp bu. Đảng Dân chủ lên án ông Thiệu đã phá hoại kế hoạch hòa bình của TT Johnson nên Humphrey thất cử. Thế đó họ chỉ ngày phớt lờ.

Sau ba năm “vừa đánh vừa đàm” từ 1969 đến 1972, TT Nixon quyết định kết thúc cuộc chiến trước khi ông mãn nhiệm kỳ vào ngày 19/Giêng 1973. Lợi dụng cuộc tấn công mùa Hè năm 1972, (BV đã vi phạm lời cam kết không tấn công MN, HK ngừng hoàn toàn việc đưa bom MB) Nixon ra lệnh tái oanh tạc BV để áp lực Hà Nội đàm phán nghiêm chỉnh để kết thúc chiến tranh. Đảng thì Nixon đưa Bắc Kinh và Mỹ về Khoa để yêu cầu hai nước đàn anh CS thuyết phục Hà Nội. Cuối cùng HĐ Paris 1973 ra đời, không làm phớt lờ uy tín của LX và TC, trái lại còn mở ra giai đoạn hòa hoãn hợp tác giữa ba cường quốc Mỹ Nga Tàu. Đợi với nhân dân VN, cuộc chiến được kết thúc không có kết thúc ngừng bắn. Công việc nội bộ của MN sự do nhân dân MN tự quyết định không có sự can thiệp bên ngoài. MTGPMN và VNCH sự thành lập Hội đồng Quốc gia Hòa giải và Hòa hợp Dân tộc (HĐHGDT) để thực hiện cuộc tổng tuyển cử, để nhân dân MN quyết định thế chế tiếp theo lại MN.

Vä phän VNCH, nhä TT Nixon đã häa, khi HĐ hòa bình ra đäi, cä cäu chính quyän tä trung đäng đän đäa phäng vän cän nguyên vän. Täi cao Phäp vän, Giám sát vän, läng vän Quäc häi vän đäng hoät đäng. QLVNCH và Läc läng Cänh sát Quäc gia vän cän đäy đä trän 1 triäu ngä...Nhäng täi sao MN läi lät vào tay CS? Có phäi chính quyän Mä đã phäi tay bä räi VNCH sau khi ký HĐ Paris 1973 hay không? TT Nixon có bàn bäc, thäo luän gäi väi TT Thiäu qua gän 30 lá thä gäi cho Thiäu?

Ngày 17/12/1972, träng khi ra länh cho B52 oanh täc Hà Näi, Häi Phòng đä áp läc ông Lê Đäc Thä trä läi Paris đä kät thúc chiän tranh, TT Nixon gäi cho TT Thiäu lá thä nói rä: “Đä đän lúc chúng ta phäi biäu đäng mät mät trän đän kät trong lúc thäng läng väi kä đäch và Ngäi phäi quyät đänh ngay bäy giä là có cän muän täp täc liên minh väi chúng täi näa hay không, hay Ngäi muän täi đi tìm mät sä thäa hiäp riäng rä väi kä đäch đäch phäc vä quyän läi cho Hoa Kä mà thôi”. (6)

Ngày 26/12/1972, 110 pháo đài bay B52 mä cuäc tän công đä đäi nhät nhäm vào các mäc tiêu quân sä Hà Näi và Häi Phòng. Ngay chiäu hôm đäó, BV đäng ý gäp läi phái đän HK vào ngày 8/1/1973 täi Paris. Ba ngày träng khi cuäc đäm phán Mä/BV tái täc, ngày 5/1/1973 TT Nixon läi gäi thä nhäc nhä TT Thiäu: “Häu quä träm träng nhät sä xäy ra näu nhä Chính phä Ngäi tä ý bác bä hiäp đänh và tách räi khäi HK. Sä khäng cä täp tay väi chúng täi cäa Ngäi sä là mät sä chuäc läy thäm häa, nó sä phá häy tät cä nhäng gäi mà chúng ta đã cùng nhau tranh đäu đä đä trong mäi năm qua. Vào lúc chúng täi bäc vào tuän thäo luän mäi này, täi hi väng räng hai quäc gia chúng ta sä biäu đäng mät mät trän đän kät. Täi nhäc läi nhäng gäi täi thäng viät cho Ngäi: bäo đäm tät nhät cho sä tän täi cäa Miän Nam VN là sä đän kät cäa hai quäc gia chúng ta, sä đän kät sä bä nguy häi träm träng näu Ngäi cä nhät đänh đi theo con đäng hiän nay cäa Ngäi...” (7)

Theo đäu 12 cäa HĐ Paris 1973, nhän dân MNVN đäng quyän quyät đänh täng lai chính trä cäa MN thông qua mät cuäc täng tuyän cä tä do và dân chä có quäc tä giám sát. Häi đäng Quäc gia Hòa häp và Hòa giäi Dân täc (HĐHGDT) -gäm ba thành phän VNCH, MTGPMN và Läc läng Thä ba- là cä quan sä đäng ra tä chäc cuäc täng tuyän cä. Do đä täng ngày 19/3/1973, hai phái đän VNCH và Cäng Hòa MNVN đã gäp nhäy täi Paris đä bàn vän đä này. Chính phä VNCH vän khäng khäng đòi Bäc Viät phäi rút hät quân vä Bäc và nhät đänh khäng liên hiäp väi Chänh phä Lâm thäi Cäng hòa MNVN. TT Thiäu chäp nhän cho MTGPMN tham gia vào đäi säng chính trä bäng cách tä chäc cuäc täng tuyän cä đäng läi dân MN bäu täng thäng và HĐHGDT. Täng thäng và HĐHGDT sä quyät đänh thä chä mäi cho MNVN. Chính phä CMLT bác bä đäng đäó, hä khäng chäu thäo luän nhäng vän đä nào khäng đäng ghi trong bän vän ký kät. Hä đäng hai bên chän ngäng i tham gia HĐHGDT chä khäng bäu. Sau đä HĐHGDT đäng ra tä chäc bäu cä Quäc häi Läp hiän và Quäc häi này sä soän thäo Hiän pháp cho MNVN.

(8) Đäng cäa MTGP bä VNCH bác bä. Thäy tình thä bä täc, Nixon mäi TT Thiäu sang HK häi đàm väi ông ä San Clemente. Nixon cam kät sä viän trä đäy đä cho VNCH väi đäi u kiän VNCH phäi cäng Mä nghiäm chänh thi hänh Hä Paris 1973. Näu BV vi phäm, HK cä lý do đä tái can thiäp...Nhäng Thiäu vän kiên träi väi läp träng “bän không”, tiäp täc chiän đäu chä không hòa giäi.

Tä 21/5/1973, Kissinger và Lê Đäc Thä trä läi Paris đä thäo thuän và ra mät tuyên cáo chung xác đänh hai bên quyät tâm thi hänh nghiäm Hä Paris. Trong thäi gian này, Nixon đä gäi gän chäc lá thä thuyät phäc Thiäu: “Nhä Ngäi rõ, tôi đä công khai tuyên bä nhät quyät thi hänh bän hiäp đänh Paris väi tät cä uy tín và thiän chí cäa Hoa Kä. ä Hoa Kä sä không ai hiäu näi vän đä này näu bäy giä sä thäng thuyät bä thät bäi vì nhäng träng i ta cä thä tránh đäc. Tôi xin läp läi räng äc väng duy nhät cäa chúng tôi là muän thäy bän Hiäp đänh đäc thi hänh nghiäm chänh và thät chät tình liän đäi väi VNCH. Tôi không tin räng Ngäi muän tôi phäi ra träc đän chúng Hoa Kä đä giäi thích sä bä täc cäa cuäc thäng thuyät hiän nay ä Paris. Đäi u này chäc chän sä đäa täi sä cät đät ngân khoän cho Lào và Cäm Bät và cuäi cäng là Miän Nam VN. Khi ä San Clemente, tôi đä nói rõ väi Ngäi väi viäc xin Quäc häi HK viän trä đäy đä khó khăn nhä thä nào. Tuy nhiän tôi cäng đä trình bày väi Ngäi räng chúng tôi sä đän mäi nä läc không nhäng xin đäy đä viän trä cho nhäng nhu cäu hiän täi cäa VNCH, mà còn yäm trä cho nhäng kä hoäch kinh tä dài hän Ngäi väa công bä ! Nä läc này đäng tiän hänh tät đäp và đäc đät vào hàng äu tiän đäu. Nhäng tôi thäng thän khuyän cáo Ngäi räng chä mät mäi bät đäng nhä nhäi cäa chúng ta trong tình thä này cäng đä làm tiäu tan nä läc trên. Tôi tin chäc räng Ngäi sä cân nhäc kä läng đäu trên khi đäc lá thä này” (9)

Dù cä thuyät phäc song Thiäu vän không nhäng bä. Ngày 13/6/1973, Nixon gäi lá thä cuäi cäng cho Thiäu väi läi lä đäng cay: “Lá thä cäa Ngäi đä ngày 12/6 là mät đän giäng mänh vào tình bäng häu, sä thäng kính và quyän läi chung cäa chúng ta. Cän cä vào nhäng hy sinh và räi ro cäa HK phäi gänh chäu vì Ngäi, tôi không thäng Ngäi cä thä trä läi mät cách tiäu cäc nhä väy. Tôi chäng cäu đäu đäm sä cäng thäng trong mäi bang giao giäa chúng ta vì Ngäi đä phänh nänh nhäng cam kät cäa tôi trong viäc ký kät bän tuyên cáo này. Näu Ngäi läa chän đäng läi tiäu cäc này thì chính Ngäi đä väch ra chính sách täng lai cäa HK đäi väi Viät Nam. Tôi sä bät buäc phäi chiäu ý Quäc häi và công luän HK, chä yäm trä väa đä nhäng nhu cäu cä tính cách nhän đäo cho nhän dän miän Nam và bä qua nhäng quyät đänh và nhiäm vä khó khăn đä viän trä kinh tä và quän sä cho VNCH nhä ta đä thäo luän ä San Clemente. Chäng cän phäi nói dài dòng, nä läc cäa chúng tôi trên toàn cäi Đäng Däng sä chäm đät. Tôi coi sä läa chän cäa Ngäi nhä chäng đäi sä phán đoán và cam kät cäa chính bän thân tôi. Đây không còn là vän đä cäa ngäng i đä thäng thuyät hay cäa luät sä và chuyên viên. Đây là vän đä giäa tôi và Ngäi. Sä läa chän là do Ngäi”. (10)

Kä hoäch hoà bình cäa Nixon nay cäng thät bäi nhä kä hoäch hoà bình cäa Johnson, vì thiäu sä häp tác cäa lãnh đäo VNCH. Lúc bäy giä Đäng Dân chä ä Mä đäng näm quyän chä đäng ä

Cả hai vị n Quá c hái nên tìm cách trá mái hán tháng 11/1968. Quá c hái Má bát đáu cát bát vián trá cho VNCH vì lá VN đã có Hiáp đánh hòa bình. Ngày 15/11/1973 Há Vián Má đán đánh mác vián trá quân sá tái đa cho VNCH là 1126 triáu đála so vái 2270 triáu cáa tài khoá trá c. Nháng khi chung quyát chá còn 900 triáu, đáng thái tác bát quyán hán cáa TT Nixon nhám trái tay không cho ông can thiáp vào VN náa.

Bác sang 1974, chính quyán Nixon ván còn cá gáng giái quyát ván đá VN báng con đáng hòa bình. Ngày 10/2/1974 Kissinger lái sang Paris gáp Lê Đác Thá. Trong cuác mát đám lán này có sá hián dián cáa Martin -Đái sá Má Saigán, Kissinger yêu cáu Hà Nái háp tác vái Má đá thúc đáy hai bên MN ngái lái vái nhau. Ông đá nghá bác đáu Viát Cáng háy ngáng bán á vùng 3 và 4. VNCH sá công nhán ranh giái VC kiám soát á vùng 1 vá 2. Sau đá HK sá áp lác chính quyán Sáigán thán háp Hái đáng Quá c gia Hòa giái dân tác. Trá lái Sáigán, đái sá Martin thúc hái TT Thiáu thán háp HáHGDT và tháa nhán viác phán chia lánh thá mà Kissinger đá nghá vái Lê Đác Thá. Ngoái ra đác cá đáng ý cáa Tòa Bách ác, Martin nhá Đái sá Ba Lan trong Uá ban Kiám soát và Giám sát ngáng bán chuyán đán Hà Nái mát đái pá văn, kêu gái giái lánh đáo BV háng áng đá nghá cáa Kissinger đá chám đát cuác chián tái MNVN. (11) Martin cũng gái đái n vá Hoa Thánh Đán trình bày nhácáu và sá háp lý cáa viác cát đát nháng cho Viát Cáng khi tián vián trá đã bá cát. (12)

Trong khi đá TT Thiáu đi ngáng cá lái đáng lái chián lác cáa HK khi há quyát đánh chám đát đáu tranh quân sá đá ngáng i Quá c gia đáu tranh chính trá vái ngáng i Cáng sán. Ông chá tráng tiáp tác chián đáu, tu chán Hián pháp đá tiáp tác làm táng tháng nhiám ká 3. Náu đác cá HK tiáp tác vián trá, có thá sau nhiám ká thá ba, ông sá tu chán hián pháp đá làm táng tháng trán đái nhá tù tráng các bá tác á Phi Cháu, đá lánh đáo cuác chián cháng Cáng vì Hà Nái quyát tâm tráng ká kháng chián.

Tháng Nghá Sĩ Kennedy, ngáng i lánh đáo phong trào cát vián trá cho VN quan niám: “Náu không đát tráng tâm vào viác thi hán nháng mác tiáu chính trá cáa tháa ác ngáng chián (thán háp Hái đáng Hòa giái Hòa háp Dân tác và tá chác táng tuyán cá đáng i sá giám sát cáa quác tá) thì mác đách cáa nháng món tián chi tiáu kháng lá VN không phái là đá cáu nán nhán chián tranh hay kián thiát xá sá mà chá đá cho chính phá Thiáu kéo dài chián tranh” (13).

Sau khi chá đáa cáa Thiáu là TT Nixon tá chác (10/8/1974) nhiáu ngáng i đã tháy rá “cán Thiáu sá mát nác”. Tái Quá c hái Má, các nghá sĩ kêu gái VNCH phái thách nghi vái Viát Cáng, Adlai Stevenson còn nói rá hán là “Thiáu phái tá chác và sau đá náu Bác Viát gây hán thì HK sá can thiáp” (14)

Vì s s ng còn c a MNVN, Phong trào ch ng tham nh ng do Linh m c Tr n H u Thanh ch x ng đ c phát đ ng r m r t th ng 9/1974 v n đ ng tr ng c u dân ý b t tín nhi m Thi u. Song song v i phong trào ch ng tham nh ng là vi c thành l p “L c l ng hòa gi i dân t c” do Giáo s Vũ Văn M u c m đ u. B n Cáo tr ng s 1 c a Phong trào ch ng tham nh ng vi t r ng “Chi n tranh hi n nay đang ti p t c gi t h i quân dân ta la t i lòng tham c a ông Nguy n Văn Thi u đã coi ngôi v t ng th ng c a ông n ng h n v n m ng dân t c. Đây là th tham nh ng t h i h n h t vì là tham nh ng trên s s ng còn c a dân t c hay nói đ ng h n là s ph n b i dân t c”. (15)

Đ u th ng 2/1975 các đ ng phái, tôn giáo còn thành l p “Tr n tuy n nhân dân cách m ng tranh th hòa bình” bao g m nhi u nhân v t tên tu i c a Ph t giáo, Công giáo, Hòa H o...M t tr n lên ti ng yêu c u TT Thi u và các phe phái liên h ch m đ t chi n tranh, gi i quy t b ng con đ ng hòa bình. Th ng t a Thích Tâm Châu thu c kh i Vi t Nam Qu c T t tr c đ n nay v n ng h chính ph , nay cũng lên ti ng yêu c u TT Thi u h y vì quy n l i qu c gia mà t ch c. Đó cũng là yêu c u c a T ng Giám m c Nguy n Văn Bình. Th ng Ngh vi n t tr c đ n nay v n ng h Thi u cũng bi u quy t m t quy t ngh lên án TT Thi u l m quy n, b t công, tham nh ng. Th ng vi n yêu c u TT Thi u t ch c và Thi u ph i ch u trách nhi m v s th t b i khi ông ch ng h đ n nh ng bi pháp quân s đ gi i quy t n t cu c chi n tranh n ng v chính tr .

L i đ ng tình hình b t n ở Sài Gòn, C ng quân đánh chi m t nh l Ph c Long (6/1/1975) đ do l ng ph n ng c a HK. TT Ford v n không có ph n ng nào, B52 v n không c t cánh đ tr đ u nh s e ng i c a Hà N i. Đ n cu i th ng Hai/1975, m t phái đoàn l ng vi n Qu c h i HK đ c g i sang Mi n Nam VN đ duy t xét l i yêu c u c a TT Ford xin quân vi n b t c cho VNCH. Sau khi thăm các t nh, phái đoàn v Sài Gòn h p v i TT Thi u đ ki m đ i m tình hình. Các dân bi u, ngh sĩ gay g t h i Thi u “Ông mu n quân vi n và kinh vi n m i sao, ch ng bao lâu n a?”. (16) B Chính tr Đ ng CSVN tin r ng Qu c h i HK th c s b r i VNCH nên quy t đ nh m cu c t ng t n công mùa Xuân 1975. Ch h n m t tu n sau khi phái đoàn Qu c h i M v n c, vào lúc 2 gi sáng ngày 10/3/1975 C ng quân t n công Ban Mê Thu c. Theo ý đ c a B Chính tr , t Ban Mê Thu c, C ng quân s ti n th ng xu ng vùng duyên h i Phú Yên, chia hai Mi n Nam, gi nh n a lãnh th phía B c.

Đ ch ng l i âm m u c a CS, ngày 14/3/1975 Thi u bay ra Cam Ranh h p v i t ng Ph m Văn Phú T l nh Vùng II Chi n thu t. T i đây v i s hi n di n c a ba c ng s viên thân c n là các t ng Tr n Thi n Khiêm, Cao Văn Viên và Đ ng Văn Quang, TT Thi u quy t đ nh b ng c vùng Cao nguyên. Ông cho r ng QLVNCH không còn đ kh năng b o v toàn th lãnh th , ph i rút b nh ng vùng kém trù phú, gom l c l ng v c th vùng duyên h i đ ng b ng. Tr c đó trong bu i h p ở Dinh Đ c L p, Thi u gi i thích vi c tái ph i trí l c l ng v i chi n thu t m i mà ông g i là “đ u bé đ t to”. Ông cho r ng thà m t r ng núi v tay CS còn h n là ph i s ng liên hi p v i chúng”. Theo Thi u, đây là k ho ch h t s c bí m t, không nên đ cho ng i M

biết”. Nhưng hai năm trước đây, tôi biết thêm một sự thật từ một nhân chứng mới: cựu phó Đß đốc Hß Văn Kß Thoßi, nguyên Tß lệnh Vùng I Duyên hải. Trong quyển “Can trường trong chiến bại – Hành trình của một thế kỷ”, tác giả tßc Đß đốc Thoßi cho biết tßng Trßng đã tßt lß cho ông biết: “Ngày 13/3/1975 tßi Dinh Đßc Lßp, TT Thißu nhßn đßnh không còn cách nào với ngân khoản vì nß trß của HK bß cßt gißm, chánh phủ có thể giữ đßc số toàn vẹn của lãnh thổ miền Nam. TT Thißu lßy viết vßch một đßng tß Ban Mê Thußc xußng Tuy Hòa và nói đó là ranh giới của miền Nam. TT Thißu còn căn dặn tßng Trßng phải giữ kín không tßt lß cho các tß lệnh số đoàn, các tßnh trßng cũng như hải quân và không quân biết vì cß bị miền Trung”.

Nhß mới ngßng iß đßu biết, vì cß rút bß Vùng 1 và 2 từ giữa tháng Ba đã đßa đßn biên bản 30/4/1975. Trong quyển “Tâm tß Tßng thế kỷ Thißu” xußt bßn nhân mùa Qußc hßn 30/4 năm ngoßi, Tißn sĩ Nguyßn Tißn Hßng, có Chßng 2 Ai Cß với Tßng thế kỷ Thißu rút quân?. Tác giả liệt kê 4 ngßng iß:

- Tßng Đßng Văn Khuyên, TMT Bß Tßng Tham Mßu kiêm Tßng Cßc trßng Tßng Cßc Tißp Vßn QLVNCH đã đß trình TT Thißu ý kiến phải thu hồi lãnh thổ VNCH thß nào cho tßng xßng với số cßt gißm vì nß trß.

- Tßng John Murray, tùy viên Quân lực HK ß VN. Ông nói “Ta có thể ví số một tỉn xßp xß như một đßt vßy”. Ông đßng mßc các tßng phòng thủ tßng đßng với mßc quân vì nß. Chßng hßn 900 trißu phòng tßng phòng thủ ngang tßnh Tuy Hòa. 750 trißu phòng tßng kéo dài từ Tây Ninh đßn Nha Trang. Nßu 600 trißu chß đß bßo vệ phßn đßt từ Bßn Lßc/Long An xußng miền Tây. Xin nhßc lßi trong quyển Hßsß Mßt Dinh Đßc Lßp viết chung với ký giả J. L. Schecter xußt bßn năm 1987, T/s Hßng cho biết “Trong buổi họp cuối cùng với các tßng lãnh VNCH trßng cß khi mãn nhiệm kỳ vßn nßc (8/1974), Murray đã khuyên hßn nên thu gßn tßng phòng thủ lßi, tßp trung quân số và đßn đßc đß bßo vệ nhßng vùng đông dân đßc bị bị nß” (Tr. 405). Tß lßi khuyên này, mới có tß trình nêu trên của Tr/tßng Đßng Văn Khuyên. Cß hai đßng trên đßc đßa ra từ giữa năm 1974, tßp theo cuộc họp giữa Kissinger với Lê Đßc Thß, như tôi đã đß cßp ß phßn trên, chß không phải hßi đßu năm 1975 lúc đó đã mußn rßi.

- Đßi sứ Martin: đã thuyết phßc ông Thißu chấp nhßn một việc chia đßt trên thực tế. (Nhß đã tình bày ß phßn trên hßi đßu năm 1974)

- Chußn tßng Ted Serong với “Mßt Kế hoạch Mß xß” (A Surgery Plan) đã đßc trình bày với TT Trßn Thißn Khiêm và ông Ngô Khßc Tßnh (cßu TT Thißu) hßi đßu tháng Giêng 1975. Theo đó, tßng Serong đã cß với ông TTK “Phßi bß Quân đoàn I và phải ngay tß bây giờ”. VNCH phải

thác hián ká hoách này nái trong hai tuán. Theo hái ký Serong “Vào ngày 14 tháng 2 năm 1975, thì ông Thiáu chá còn mát ngày tráng hán chát mà tôi đã đáa ra, đó là giáa tháng 2”. Đán đáu tháng Ba 1975, ông Ngá Khác Tánh đán thăm Serong vái tá cách là ngáng i trung gian cáa TT Thiáu đá hái ý kián. Serong trá lái: “Xin ông nói vái táng tháng là cuác chián đã kát thúc rái. Nó đã kát thúc tá ba tuán nay” (Tel him the war is over. It has been over for three weeks).

T/s Nguyán Tián Háng viát quyán “Tâm Tá Táng tháng Thiáu” đá bián minh cho TT Thiáu, đá trách nhiám cho ngáng i cáng sá cáa mình là Đáng Văn Khuán, đá tránh nhiám cho Đái sá Martin và hai cá ván Má Úc là John Murray và Ted Serong. Nháng vô tình lái vách thêm mát sai lám tại hái cáa TT Thiáu. Ted Serong đã báo “phái rút tráng ngày 15/2/1975. Đán đáu tháng Ba 1975 cuác chián đã kát thúc rái”, ông lái ra lánh rút đá gây biát bao tang tháng cho đáng bào và chián sĩ trong mát tháng rái i cuái cùng cáa cuác chián. T/s Háng viát “Vá viác TT Thiáu ra lánh rút quân, Serong bình luán: “Cháng có ká hoách. Cháng chuán bá. Cháng có gì cá. Chá bá táu” (No plans. No preparations. Nothing. Just abandon ship) Theo tôi, ông Háng lái bánh vác TT Thiáu, đá tái cho hai táng Phám Văn Phú và Ngá Quang Tráng rút lui mà không chuán bá và có ká hoách gì cá, chá bá cháy mà thôi.

Viác rút bá Vùng I và II là ná lác cuái cùng cáa HK giúp VNCH đác đá ra tá đáu năm 1974. Nháng ông Thiáu cá chán chá, mái đán khi Bá Chính trá CSVN má cuác tán công Ban Mê Thuác vái ká váng sá giành đác tháng lái vào cuái năm 1976 khi có cuác báu cá táng tháng i Má. Đây là cá hái đá TT Thiáu thác hián các đáng nghá ká trên cáa HK đá phá vá máng thôn tình MN báng báo lác quân sá cáa Hà Nái vào cuái năm 1976. Ông yêu cáu TT Ford công khai thông báo tháng cho LX, TC và Hà Nái: Vì hòa bình VNCH sán sàng rút khái phán náa lãnh thá phía Bác giao cho MTGPMN quán lý, đá hai bên Mián Nam có thá lác ngang nhau háu thi hành HĐ Paris 1973. Yêu cáu Hà Nái án binh bát đáng đá QLVNCH rút quân. Báng hành đáng này, sá giúp MTGPMN tháy ráng há đác giành đác mát náa lãnh thá MN, không phái do công lao cáa Mián Bác. Há sá ra sác tranh thá nhán dân i đây, cáng cá phán đát này đá nói chuyên vái VNCH i phía Nam vá viác thành láp HáHGDT, tá chác táng tuyán cá dân chá tá do. Sau 1973, mái quan tâm cáa MTGPMN không phái là VNCH mà là BV. Há rát lo ngái hành đáng cáng rán cáa TT Thiáu sá táo cá hái cho BV thôn tính MN. Lúc đó cá VNCH và MTGPMN đáu là ká bái trán, là ká phán bái nhán dân MN.

Sá thát bái cáa MN năm 1975 sá đác lách sá soi sáng. Lái lám tráng mát là do TT Thiáu. Chính ông đã tháa nhán “Tôi có trách nhiám, nháng không có lái”. T/s Háng đã viát ba cuán sách đá bào cháa là TT không có lái. Tát cá đáu do ngáng i Má táo ra và cuái cùng ông Dáng Văn Minh đã đáu hàng CS. Câu nói cáa TT Thiáu chá có thá nói vái ngáng i Má chá không phái nói vái nhán dân MN đã báu ông làm táng tháng.

Trong sách Tâm T TT Thi u, tác gi ghi nguyên văn cu c ph ng v n ngày 1/12/1979 c a t p chí Der Spiegel v i TT Thi u. Cu i cùng nhà báo h i: “Có khi nào ông nghĩ là nên cảm n cho nh ng vi c ng òi M đã làm đ giúp n c ông không? Kissinger than phi n trong cu n sách c a ông ta: ‘C m n cho nh ng vi c nh n đ c không ph i là m t đ c tính c a ng i Vi t Nam”. Ông Thi u không tr l i th ng, nói vòng vo lãng sang v n đ khác, khi n ng i h i ph i nh n m nh: “Cá nhân ông, ông không c m th y chút gì là ph i bi t n? Ông Thi u tr l i: “Thành th t mà nói, n u chính ph M đã không ph n b i chúng tôi, hay đâm sau lưng chúng tôi, dân t c VN s bi t n mãi mãi”(Tr.438). R i đây, l ch s ngày càng sáng t , “ai ph n b i? Ai đâm sau lưng?” Nh ng câu tr l i c a TT Thi u có th làm cho nhi u đ ng bào chúng ta h th n. Theo ông, ông ch kh ng đ nh M ph n b i ông, đâm sau lưng ông, nên ông không mang n M và không có l i gì v i dân t c VN. Nh v y, ng i ta có th nghĩ ông ta ch là tên lính đánh thuê. Có trách nhi m c a m t tên lính đánh thuê và không có l i gì c khi ng i ta không c n tên lính đánh thuê n a. Đó là tâm t c a TT Thi u đ i v i Đ ng minh.

TT Thi u còn tr l i m t cu c ph ng v n n a v i nhà báo Dunlop c a báo Now Luân Đôn năm 1979 đã gây xôn xao đ lu n lúc b y gi . (Tr. 9-11) Ông nói “Now I have nothing left to do with them” mà báo chí Vi t ng đ ch ra là “Bây gi tôi ch ng còn m c m gì đ i v i h n a”. Theo nh n xét c a T/s H ng thì có l ông Thi u mu n nói “Nay tôi ch ng còn quy n hành hay ph ng ti n đ làm đ c gì đ i v i đ ng bào tôi”, nh ng ông đã l n l n gi a ch for và with. Đáng l ph i nói là “Now I have nothing left to do for them”. Đó là tâm t c a v lãnh đ o t i cao VNCH đ i v i đ ng bào, h m o hi m tr n ch y CS, ly h ng đ tìm t do sau 1975. Qua s vi c trên còn cho th y ông H ng luôn bào ch a ông Thi u. Trái l i ông Thi u v i b n ch t hay đ t i cho ng i khác nên ông vi t th nh ông H ng đ nh chính dùm. Còn ông đã g i m t th “ch i th ng Michael Dunlop, tên này đã g p tôi và t ng thu t l i sai bi t cho báo Now! Đây là m t ác ý rõ ràng c a nó. Không bi t do ai xúi đ c mà th y trùng h p v i v Kissinger ra sách...”. L i nghi ng Kissinger!

Chuy n th ba T/s H ng nói v Tâm t TT Thi u. qua l i k c a ông Thi u: “Nhi u l n hành khách trên tàu đi n, xe buýt có nh n ra ông nh ng h c ‘ph t t nh’. Tr tr ng h p trong m t quán ăn n , có ng i t i t n bàn đ chào: Hello, how are you? Are you President Thieu? Ông tr l i: “No, I am his brother” (Không ph i tôi là em ông ta”. (Tr.30). Tâm t trên c a ông Thi u khi n ng i đ c có s suy nghĩ: ng i dân Anh bi t ông là c u t ng th ng VNCH, nh ng h “ph t t nh” có ph i h đã coi th ng ông, th y vi c ông làm tr c 1975 và t cách c a ông sau 1975 qua cu c ph ng v n c a báo Now và Der Spiegel? Vì th chính ông Thi u cũng không dám nh n mình là TT Thi u! V y xin đ ng nh c đ n ông n a.

Mu n ph c qu c, ph i d ũng c m. Bi t nh c là đã g n v i đ c D ũng r i. T i sao c ch i và bênh v c mãi nh là con nít. Ng i đ c không ph i là con nít. TS H ng ph i xu t b n ba quy n sách đ bi n mình. C ba cu n sách đ u gây tai h i cho đ t n c, làm x u h dân t c. Nên nh câu nói c a ng i x a “Nh t ngôn h ng bang, nh t ngôn tán qu c.”

Lê Quá Lâm

Chú thích:

1. Học Viện Quan hệ Quốc tế, Thông lệ có tính thời đại và cuộc đấu tranh trên mặt trận đối ngoại của nhân dân ta, Nxb Sß Thßt, Hà Nội, 1985, Tr. 88.
2. Lyndon Johnson, The Vantage Point, Perspectives of the Presidency, Redwood Press Ltd, London, P. 67.
3. Henry Steele Commager, Documents of American History, Vol II: Since 1898, Prentice Hall, Inc, New Jersey, 1973, P.698.
4. Phạm Văn Đồng, Thông lệ vĩ đại, Thông lai huy hoàng, Nxb Sß Thßt, Hà Nội, 1975, Tr. 170/72.
5. Bùi Dißm, Góc kèm lịch sử, Chßng 28: Vß Anna Chennault.
6. Nguyễn Tiến Hoàng & J.L. Schechter, Hội Sß Mßt Dinh Đßc Lßp, C & K Promtions, Inc, Los Angeles, Tr. 245.
7. Như trên, Tr. 250-251.
8. Nguyễn Khắc Ngß, Ngày cuối cùng của Việt Nam Cộng Hòa, Nhóm nghiên cứu Sß Đßa Việt Nam xuất bản, Gia nhß Đßi, 1979, Tr. 155.
9. Nguyễn Tiến Hoàng, Sßd, Tr. 327.
10. Như trên, Tr. 341-342.
11. Nguyễn Khắc Ngß, Sßd, Tr. 161/162.
12. Snep W. Frank, Decent Interval, Random House, NY, 1977, P.109.
13. Nguyễn Tiến Hoàng, Sßd, Tr. 389.
14. Nguyễn Tiến Hoàng, Sßd, Tr. 410.
15. Đß Mßu, Việt Nam Quê Hßng Tôi Máu Lßa, Nxb Quê hßng, HK, 1987, Tr. 1257.
16. Nguyễn Tiến Hoàng, Sßd, Tr. 431.